

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

- 1) Første anbringende om, at de anfægtede foranstaltninger er behæftet med retlige fejl og åbenbart urigtige skøn, idet Rådet ikke tog hensyn til sportens specifikke forhold og/eller den grundlæggende ret til kulturel mangfoldighed, da det pålagde sagsøgeren, der er en professionel europæisk fodboldklub med en vigtig sportslig og kulturel rolle, de restriktive foranstaltninger.
- 2) Andet anbringende om, at de anfægtede foranstaltninger tilsidesætter forpligtelsen til i tilstrækkelig grad at begrunde opførelsen af sagsøgeren på listerne over personer og enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger.
- 3) Tredje anbringende om, at de anfægtede foranstaltninger tilsidesætter retten til forsvar og retten til en retfærdig rettergang, for så vidt som de ikke giver sagsøgeren mulighed for effektivt at udøve sin ret til forsvar, herunder retten til at blive hørt. Henset til den tætte forbindelse mellem retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsprøvelse er sagsøgerens ret til effektive retsmidler også blevet tilsidesat.
- 4) Fjerde anbringende om, at de anfægtede foranstaltninger tilsidesætter ejendomsretten, for så vidt som de udgør et uberettiget indgreb i sagsøgerens evne til at fungere som en professionel europæisk fodboldklub og til at opfylde sine sociale, uddannelsesmæssige og kulturelle funktioner.
- 5) Femte anbringende om, at de anfægtede foranstaltninger tilsidesætter proportionalitetsprincippet, særlig hvad angår sagsøgerens ejendomsret og ret til kulturel mangfoldighed, navnlig fordi de ikke giver nogen garanti, der sikrer, at sagsøgeren som professionel europæisk fodboldklub fortsat kan udøve sine sportslige og kulturelle funktioner.

Sag anlagt den 15. juni 2012 — Chyzh m.fl. mod Rådet

(Sag T-276/12)

(2012/C 250/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Yury Aleksandrovich Chyzh (Minsk, Hviderusland), Triple TAA (Minsk, Hviderusland), NefteKhimTrading STAA (Minsk, Hviderusland), Askargoterminal ZAT (Minsk, Hviderusland), Bereza Silicate Products Plant AAT (Bereza District, Hviderusland), Variant TAA (Berezovsky District, Hviderusland), Triple-Dekor STAA (Minsk, Hviderusland), KwartsMelProm SZAT (Khotislav, Hviderusland), Altersolutions SZAT (Minsk, Hviderusland), Prostoremarket SZAT (Minsk, Hviderusland), AquaTriple STAA (Minsk, Hviderusland), Rakovsky brovar

TAA (Minsk, Hviderusland), TriplePharm STAA (Logoysk, Hviderusland) og Triple-Veles TAA (Molodechno, Hviderusland) (ved solicitor D. O'Keeffe og advokat B. Evtimov)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 265/2012 af 23. marts 2012 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om indførelse af restriktive foranstaltninger over for Belarus (EUT L 87, s. 37) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/171/FUSP af 23. marts 2012 om gennemførelse af afgørelse 2010/639/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Belarus (EUT L 87, s. 95) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne gjort to anbringender gældende.

- 1) Første anbringende om
 - at de anfægtede rådsforanstaltninger tilsidesætter forpligtelsen til at give en tilstrækkelig begrundelse for sagsøgernes opførelse på listen over personer, som er omfattet af restriktive foranstaltninger, eller subsidiært at Rådets begrundelse er behæftet med åbenlyse fejlskøn.
- 2) Andet anbringende om
 - at de anfægtede rådsforanstaltninger tilsidesætter retten til et forsvar og retten til en retfærdig rettergang, idet de ikke giver sagsøgerne mulighed for faktisk at udøve deres rettigheder, navnlig retten til kontradiktion. Henset til den nære forbindelse mellem retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsprøvelse er retten til effektive retsmidler også tilsidesat.

Sag anlagt den 29. juni 2012 — Republikken Polen mod Kommissionen

(Sag T-290/12)

(2012/C 250/34)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna og M. Szpunar, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, nr. 2)-4), 6), 12) og 13), bilag I og II samt artikel 2, stk. 1-3 sammenholdt med artikel 3 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 302/2012 af 4. april 2012 om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager (EUT L 99, s. 21), annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af principperne om retssikkerhed og beskyttelse af de berettigede forventninger.
- 2) Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet
- 3) Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 296, TEUF, idet de anfægtede bestemmelser er utilstrækkeligt begrundet.
- 4) Det fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af solidaritetsprincippet og princippet for loyalt samarbejde.

Sag anlagt den 2. juli 2012 — Health Food Manufacturer's Association m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-296/12)

(2012/C 250/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: The Health Food Manufacturer's Association (East Molesey, Det Forenede Kongerige), Quest Vitamins Ltd (Birmingham, Det Forenede Kongerige), Natures Aid Ltd (Kirkham, Det Forenede Kongerige), Natuur- & gezondheidsProducten Nederland (Ermelo, Nederlandene) og New Care Supplements BV (Oisterwijk, Nederlandene) (ved solicitors B. Kelly og G. Castle og advokat P. Bogaert)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens forordning (EU) nr. 432/2012 af 16. maj 2012 om fastlæggelse af en liste over andre tilladte sundhedsanprisninger af fødevarer end dem, der henviser til en reduceret risiko for sygdom og til børns udvikling og sundhed (EUT L 136, s. 1), annulleres.

- Kommissionens beslutning af 16. maj 2012 om vedtagelse af en liste over tilladte sundhedsanprisninger og oprettelse af en liste over sundhedsanprisninger i såkaldt venteposition, som hverken er afvist eller godkendt af Kommissionen, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender, hvorved det gøres gældende, at den anfægtede forordning er ulovlig af følgende grunde:

1) Første anbringende

- Vedtagelsen af en godkendt liste over sundhedsanprisninger vedrørende generelle funktioner, mens visse anprisninger fortsat opretholdes i medfør af overgangsforanstaltningerne i artikel 28 i forordning (EF) nr. 1924/2006 (dvs. ved at opdele evalueringsproceduren og vedtage en ikke-udtømmende liste over anprisninger i henhold til artikel 13, stk. 1, savner enhver form for retsgrundlag). Endvidere tilsidesættes principperne om god forvaltningsskik, retssikkerhed og ikke-forskelsbehandling af en række årsager; herunder, at der ingen begrundelse var for opdelingen, at opdelingen ikke var gennemsigtig, at der ikke skete en høring i forbindelse med eller var en tilstrækkelig begrundelse for opdelingen, og at nogle anprisninger er sat i »venteposition« og fortsat nyder godt af de eksisterende overgangsperioder i henhold til forordning (EF) nr. 1924/2006 (på trods af den retlige usikkerhed vedrørende disse overgangsperioder).

2) Andet anbringende

- Undladelsen af at optage mange sundhedsanprisninger på den godkendte liste, tilsidesætter forordning (EF) nr. 1924/2006, idet der er anvendt forkerte vurderingskriterier, tilsidesætter princippet om god forvaltningsskik, retssikkerhedsprincippet og pligten til samarbejde med nationale fødevarermyndigheder samt forpligtelsen til at give fyldestgørende begrundelser.

3) Tredje anbringende

- Gives der ikke medhold i de ovennævnte fremførte anbringender, gør sagsøgerne gældende, at selve forordning (EF) nr. 1924/2006 er ugyldig som følge af overtrædelse af retten til at blive hørt og tilsidesættelsen af retssikkerhedsprincippet. Ved dette søgsmål påberåbes ulovligheden af forordning nr. 1924/2006 i henhold til artikel 227 TEUF, hvilket udgør en begrundelse for, at forordning nr. 432/2012 er ulovlig.